

První odstavec.
D
ruhý odstavec.

Třetí odstavec obsahuje vysvětlení tohoto příkladu: První odstavec má krátký text, zleva je odstavcová zarážka a zprava pružná mezeru výchozího řádku. Řádek má dohromady šířku `\hspace`. Odstavec je ukončen ve zdrojovém souboru prázdným řádkem. Pak následuje `\hbox{D}`, který se do sazby vloží samostatně ve vertikálním módu. Pod ním je zahájen písmenem „r“ druhý odstavec, který vypadá podobně, jako první. Nyní je `\hbox{o}` zpracován v horizontálním módu, takže se umístí do řádku, kde bychom ho skutečně čekali. Druhý odstavec je ukončen makrem `\bigskip`, protože toto makro expanduje na příkaz `\vskip` pro vložení vertikální mezery, což je důvodem ukončení odstavce. Pak vidíme `\hrule`, která má šířku stejnou jako šířka vnějšího `\vbox`. Ta je určena nejširším elementem sazby, což jsou řádky prvních dvou odstavců. Není to sice příliš názorné, ale je třeba si vzpomenout, že tyto řádky mají šířku `\hspace` a jsou zprava doplněny pružnou mezerou. Tento poslední odstavec je rozlomen na šířku poloviční `\hspace` a je ukončen příkazem `\end`. Nastavení nové hodnoty `\hspace` není nutné psát před zahájením odstavce. Stačí totiž, aby byla hodnota správně nastavena v okamžiku, kdy se spustí algoritmus řádkového zlomu, tj. na konci zpracování odstavce. Protože je stránková číslice v implicitní `\output` rutině `plainTeX` usazena na střed boxu šířky `\hspace`, je zde v tomto příkladě umístěna poněkud stranou, protože v době činnosti `\output` rutiny byl registr `\hspace` nastaven na poloviční velikost.